

نه مرز ، نه ملیت ، نه مذهب

بعد از اینکه اولین بار نشانه‌های بردگی و استثمار آشکار شدند و بازار به بازار زندگی راه یافت و اولین تهداب سرمایه گذاشته شد، زنان به خانه رانده شده و اسیر خفته داری و بچه داری شدند و رابطه ایشان از اجتماع به دور ماند و ماند و ماند .

تا به امروز که بدترین شکل ستم و خشونت بر زنان ، در همه دنیا با چهره آرایش شده روی کار است و از نظر ابعاد آن، در تاریخ بشر کم سابقه است .

زنان نه تنها در افغانستان ، ایران ، هندوستان ، عربستان ، مصر و... بلکه در کشور های پیشرفته مثل آمریکا نیز هنوز آزادی و اختیار بدن خود را ندارند. یعنی هنوز سقط جنین اجازه قانونی ندارد و یا آسان زنجیره و در عین حال ضد زن علنی مثل ترسپ که آشکارا و آزادانه به زنان توهین میکند، رای میگیرد و انتخاب میشود .

در اروپای پیشرفته هنوز زنان برای دستمزد مساوی با مردان ، با ققون در جدال هستند و زنان کالاوار به بازار سرمایه و پورنو و فحشا برده میشوند و یکی از پردرآمدترین منبع پول به جیب سرمایه هستند.

همواره مسایل زنان در انتهای فهرست ها بعد از مسایل سیاسی ، اجتماعی و خیر های همه مسایل دیگر ، از یک روزنه پارسیک مطرح میشود .

گرچه زنان نگاه و مبارز همواره ستم و خشونت را در تمام ابعاد آن شناسایی کرده و روی آن انگشت می گذارند و به همه زنان نشان میدهند که در واقع امروز مسئله ای زنان در سر خط خیر ها و در ابتدای فهرست هاست.

اما ، این فهرست ها برای سرمایه داری و عقب ماندگی مشکل ساز است.

امپریالیسم برای محکم کردن پایه های سیاست و اقتصاد شان در منطقه به یک عقبگرد فکری مردم از طریق مذهب کوشیدند و باز هم می کوشند و ازین طریق به مقصد شان راه یافتند .

تا زمانی که غول سرمایه داری از کشور ما بیرون نشود ، غول عقبگرانی از پانمی افتد و خشونت علیه زن همواره تولید و باز تولید میشود. این دو لازمه یکدیگر و پشتیبان یکدیگر اند.

زنان مبارز ! اینبار تلاش برای قرار گرفتن مسئله زنان در فهرست اول های مبارزات و رسانه ها کار ما و حق ماست !

زنان مبارز ، جهانی مملو از خشونت علیه زنان را نباید تحمل کرد !

ما زنان فراتکفورت ، یک جا با زنان مبارز کرد که با اعتراض علیه رفتار خشن رژیم اردوگان نظاهرات دارند، صدای ما را علیه خشونت جهانی بلند میکنیم .

سزمان هشت مارچ (افغانستان ایران)